

Popel

Lakomá Barka

1. Koukám zpátky a vidím prázdný dům
pár obrazů zářivých
žádný rány zas slunce vychází
a já tu nechci zůstat stát.

R: Žene vítr mě prázdnou ulicí
do dálek mě rozfouká
dívej se já zmizím navždycky
já jsem popel ty jdi spát.

2. Cítím slunce jak se mě dotýká
a stromům stíny závidím
nemám bolest a nemám ani tvář
a dál mě síly opouští.

R: Zvláštní věci tu berou divný spád
nejdou napsat ani číst
dál jak popel mě vítr rozfouká
tak se nesměj - umírám.

3. Možná jednou, až budeš tiše spát
dotknu se tvých pocitů
jak milenci se budem jen tak smát
jenže teď ti utíkám.

R: Svoje křídla si k zádům připínám
a slunce je mi náhle blíž
letím vzhůru svý oči zavírám
vím, jen já co bude dál.